

sagt på det seneste, og i går fik vi fra Ritzau en beskrivelse af, hvordan de våbeninspektører, der nu er fløjet ud og er blevet evakueret til Cypern, ser på sagen: dyb frustration over ikke at kunne gøre deres arbejde færdigt.

En tysk våbeninspektør siger:

»Jeg føler personlig, at hvis vi havde haft 1 måned mere, så ville det have været nok, nok til at sikre, at vi kunne gennemføre en fredelig afvæbning af Saddam Hussein. Våbeninspektørerne har gjort fremskridt.«

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om man er bekendt med de udsagn fra våbeninspektørerne. Hvorfor vil Venstre ikke lytte til de inspektører, som FN har sendt til Irak?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Hr. Jens Rohde indledte på en måde, som Det Radikale Venstre er meget enig i. Det er en meget tragisk situation, der er i og omkring Irak, og derfor har Det Radikale Venstre jo også støttet regeringens linje om at medvirke til f.eks. at lægge militært pres på Saddam Hussein.

Kl. 9.10

Så siger hr. Jens Rohde: »Grænsens og afgørelsens time er nået.« Det må jeg forstå sådan, at det er det, der er baggrunden for de beslutninger, der er truffet forskellige steder her den 16., den 17., den 18., den 19. marts. Ikke fordi jeg tror, at det er muligt at ændre regeringens beslutning i dag, men fordi jeg mener, det for fremtidens skyld er vigtigt at kende baggrunden for det, der sker nu, har jeg to spørgsmål til hr. Jens Rohde: Hvem har truffet den beslutning, at grænsens og afgørelsens time er nået? Og hvem har kompetencen til at træffe den beslutning, at grænsens og afgørelsens time er nået?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Se, når det kommer til den diskussion om, hvorvidt der er den ene eller den anden vurdering fra Hans Blix om, at man kunne blive ved med at finde våben osv., så skal vi bare huske på, hvem det er, der jf. et enigt Sikkerhedsråd har bevisbyrden.

Når man måler på villigheden til at afruste, så måler man på, hvorvidt et land selv fremlægger dokumentation for alt, hvad det har gjort. Sådan var det også med Sydafrika i sin tid i starten af 1990'erne.

Her er det jo åbenlyst og klart og også klargjort fra Hans Blix, at Saddam Hussein ikke

samarbejder fuldt og helt. Og nøjagtig, som vi havde i forbindelse med diskussionen i 1998, hvor jeg igen må erklære mig enig med den tidligere udenrigsminister, så må der komme et tidspunkt, hvor man siger: Nu er nok nok.

Saddam Hussein har gennem 12 år og 3 måneder haft alle muligheder for at samarbejde, for at fremlægge dokumentation for, at han vil afruste. Det har han ikke gjort. Han bliver ved med at køre verdenssamfundet rundt ved næsen. Og vi har ingen tillid til, at dette ikke ophører, for vi har ikke set nogle klare indikationer på, at dette ophører.

Derfor er vi nået til den konklusion, at nu må stolen endeligt sættes for døren, for hvad er igen alternativet? Ja, alternativet er jo, at alle løber i hver sin retning, løber væk fra hinanden, og presset på Saddam Hussein forsvinder, og hvad sker der så? Saddam Hussein kan sidde og genopruste, han kan sidde og grine i sit skæg og sige: Fint, jeg fik nøjagtigt det ud af det, som jeg ville med min tidsudtrækning. Og det ønsker Venstre ikke at stå model til.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, der er foreløbig seks, der har bedt om korte bemærkninger. De tre første er hr. Jann Sjørnsen, hr. Frank Jensen og hr. Villy Søvnald. Hr. Jann Sjørnsen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det kunne jo selvfølgelig udvikle sig til en selvstændig debat om, hvem der trækker hvem rundt ved næsen i denne her sammenhæng. Men det synes jeg faktisk sagen er for alvorlig til.

Men det er dog paradoksalt, at det skulle være Danmark, USA, Spanien og England, der alene beslutter sig for, at nu bliver vi altså trukket rundt ved næsen. Et flertal i Sikkerhedsrådet mener det åbenbart ikke. En række lande i Sikkerhedsrådet har faktisk forsøgt at fremlægge en ny resolution, som på baggrund af våbeninspektørernes rapporter har sat andre tidsfrister end dem, som USA og regeringen nu er parat til at sætte.

Derfor må man spørge: Hvilke konsekvenser mener Venstre, at den beslutning, Danmark nu træffer med få andre lande for verdenssamfundet i den forstand, at verdenssamfundet er repræsenteret ved FN, får? Hvad vil Venstre med FN fremover i det hele taget, må man spørge?